23/02/2023

Tineri care aduc un strop de lumină bătrânilor suferinzi



Bătrânețea este vârsta înțelepciunii, dar și a neputințelor fizice. Multe sate din județul Botoșani au fost părăsite de tineri, care au plecat în străinătate pentru un trai mai bun. Localitățile sunt aproape pustii și bătrânii au rămas singuri. Săptămână de săptămână, Vasile Postolachi și Andrei Nenișcă străbat satele cu străzi pline de noroi pentru a aduce „lumină” în casele „întunecate” de suferință. Unele cazuri ale vârstnicilor de aici nici nu pot fi prezentate, căci impactul emoțional ar fi mult prea dur.

Pe profesorul de religie Vasile Postolachi îl cunosc de câțiva ani datorită activităților pe care le desfășoară în sprijinul persoanelor nevoiașe din partea de nord a județului Botoșani. Dialogul cu el este întotdeauna pilduitor și îmi aduce aminte, încă o dată în plus, cât de mare este darul lui Dumnezeu pentru persoanele care își pun toată cunoașterea și tot efortul în slujba aproapelui.

O masă caldă pe săptămână

Când l-am căutat pentru reportaj, Vasile Postolachi se afla în localitatea Grimăncăuți, raionul Briceni din Republica Moldova, unde împreună cu alți doi prieteni, Andrei Nenișcă și Vlad Pamfil, au participat la activități culturale și sportive care pun în valoare relațiile dintre copiii și tinerii de pe ambele maluri ale Prutului. Am ales să nu scriu despre proiectul său „Cartea unește inimi”, ci despre preaplinul inimii sale din care dăruiește bătrânilor singuri și neputincioși, adică despre proiectul „Masa Bucuriei”, inițiat în primăvara anului 2021, în plină perioadă de pandemie, când lumea circula puțin și nevoile erau mari.

Inițial, proiectul a fost gândit pentru a dărui o masă caldă, săptămânal, persoanelor nevoiașe doar pe perioada postului Paștelui în perioada pandemiei, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-a extins, astfel că el continuă şi în prezent, şi nu doar în perioada postului Paştelui. În lunile de iarnă, 60 de familii primesc o masă caldă, iar pe timpul verii, 90 de familii din opt sate din nordul județului Botoșani. În acest proiect, teologului Vasile Postolochi i s-a alăturat Andrei Nenișcă, un tânăr antreprenor din Darabani.

Ajutor „de la Bunul Dumnezeu”

La întrebarea de unde primesc ajutor pentru a derula proiectul filantropic, prof. Vasile Postolachi mi-a răspuns că, „în primul rând, de la Bunul Dumnezeu, care ne-a scos în cale oamenii de care avem nevoie. Vă spun cu toată sinceritatea, ori de câte ori am avut un impas financiar, exact atunci apărea un donator. În general, vizităm bătrâni și familii cu copii. Persoanele în vârstă se bucură atât de alimente, cât și de faptul că cineva le pășește pragul o dată pe săptămână. Am văzut, adesea, pe chipurile lor o mare bucurie. Parcă prind aripi și încep să ne povestească despre ei și problemele lor. Îmi amintesc de-o bătrânică ce mi-a luat mâna pentru a-i mângâia fața, ceea ce m-a cutremurat. Iar după câteva zile am aflat că a trecut la Domnul. Cea mai mare răsplată pe care o avem noi când facem aceste activități este starea de bucurie, chiar dacă sunt zile grele, pentru că în sate nu toate drumurile sunt asfaltate, uităm de oboseală, suntem motivaţi să revenim în fiecare săptămână”.

Cu doctorat în teologie obținut la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae” din Iași, profesor de religie la Școala Gimnazială din localitatea Rădăuți-Prut și la Seminarul Teologic „Sfântul Gheorghe” din Dorohoi, Vasile Postolachi este conștient de puterea exemplului pentru tinerii învățăcei, de aceea îi implică pe elevii săi în diverse proiecte filantropice. „Domnule profesor, când mai mergem la

bătrâni?”, este întrebarea pe care i-o adresează adesea elevii.

„Lacrimi de bucurie”

Ziarul Lumina › Actualitate religioasă › An omagial › Tineri care aduc un strop de lumină bătrânilor suferinzi
Tineri care aduc un strop de lumină bătrânilor suferinzi

Galerie foto (7)An omagial
Un articol de: Ștefania Coșuleanu – 23 Feb 2023
Bătrânețea este vârsta înțelepciunii, dar și a neputințelor fizice. Multe sate din județul Botoșani au fost părăsite de tineri, care au plecat în străinătate pentru un trai mai bun. Localitățile sunt aproape pustii și bătrânii au rămas singuri. Săptămână de săptămână, Vasile Postolachi și Andrei Nenișcă străbat satele cu străzi pline de noroi pentru a aduce „lumină” în casele „întunecate” de suferință. Unele cazuri ale vârstnicilor de aici nici nu pot fi prezentate, căci impactul emoțional ar fi mult prea dur.

Pe profesorul de religie Vasile Postolachi îl cunosc de câțiva ani datorită activităților pe care le desfășoară în sprijinul persoanelor nevoiașe din partea de nord a județului Botoșani. Dialogul cu el este întotdeauna pilduitor și îmi aduce aminte, încă o dată în plus, cât de mare este darul lui Dumnezeu pentru persoanele care își pun toată cunoașterea și tot efortul în slujba aproapelui.

O masă caldă pe săptămână

Când l-am căutat pentru reportaj, Vasile Postolachi se afla în localitatea Grimăncăuți, raionul Briceni din Republica Moldova, unde împreună cu alți doi prieteni, Andrei Nenișcă și Vlad Pamfil, au participat la activități culturale și sportive care pun în valoare relațiile dintre copiii și tinerii de pe ambele maluri ale Prutului. Am ales să nu scriu despre proiectul său „Cartea unește inimi”, ci despre preaplinul inimii sale din care dăruiește bătrânilor singuri și neputincioși, adică despre proiectul „Masa Bucuriei”, inițiat în primăvara anului 2021, în plină perioadă de pandemie, când lumea circula puțin și nevoile erau mari.

Inițial, proiectul a fost gândit pentru a dărui o masă caldă, săptămânal, persoanelor nevoiașe doar pe perioada postului Paștelui în perioada pandemiei, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-a extins, astfel că el continuă şi în prezent, şi nu doar în perioada postului Paştelui. În lunile de iarnă, 60 de familii primesc o masă caldă, iar pe timpul verii, 90 de familii din opt sate din nordul județului Botoșani. În acest

proiect, teologului Vasile Postolochi i s-a alăturat Andrei Nenișcă, un tânăr antreprenor din Darabani.

Ajutor „de la Bunul Dumnezeu”

La întrebarea de unde primesc ajutor pentru a derula proiectul filantropic, prof. Vasile Postolachi mi-a răspuns că, „în primul rând, de la Bunul Dumnezeu, care ne-a scos în cale oamenii de care avem nevoie. Vă spun cu toată sinceritatea, ori de câte ori am avut un impas financiar, exact atunci apărea un donator. În general, vizităm bătrâni și familii cu copii. Persoanele în vârstă se bucură atât de alimente, cât și de faptul că cineva le pășește pragul o dată pe săptămână. Am văzut, adesea, pe chipurile lor o mare bucurie. Parcă prind aripi și încep să ne povestească despre ei și problemele lor. Îmi amintesc de-o bătrânică ce mi-a luat mâna pentru a-i mângâia fața, ceea ce m-a cutremurat. Iar după câteva zile am aflat că a trecut la Domnul. Cea mai mare răsplată pe care o avem noi când facem aceste activități este starea de bucurie, chiar dacă sunt zile grele, pentru că în sate nu toate drumurile sunt asfaltate, uităm de oboseală, suntem motivaţi să revenim în fiecare săptămână”.

Cu doctorat în teologie obținut la Facultatea de Teologie „Dumitru Stăniloae” din Iași, profesor de religie la Școala Gimnazială din localitatea Rădăuți-Prut și la Seminarul Teologic „Sfântul Gheorghe” din Dorohoi, Vasile Postolachi este conștient de puterea exemplului pentru tinerii învățăcei, de aceea îi implică pe elevii săi în diverse proiecte filantropice. „Domnule profesor, când mai mergem la bătrâni?”, este întrebarea pe care i-o adresează adesea elevii.

„Lacrimi de bucurie”

Pentru a-i învăța să-și deschidă sufletul, i-am invitat pe elevi să renunțe o zi la bănuțul lor de buzunar. Și cu donațiile pe care le-am mai primit, am mers împreună la cumpărături și au văzut cum cu acel bănuț al lor au putut aduce lacrimi de bucurie pe chipul unor oameni. Mă bucur că foști elevi, care în prezent lucrează în străinătate, m-au căutat pentru a se implica financiar în proiectele noastre. Și au făcut aceasta amintindu-și cu drag de activitățile la care și ei au participat în trecut. Aşa am constatat că activitățile filantropice în care i-am implicat dau roade şi peste timp. Încercăm să-i învățăm pe elevi să fie buni în viață, pentru că atunci când întinzi mâna unui bătrân, și Dumnezeu îți întinde mâna ție”, a subliniat prof. Vasile Postolachi.

Jertfa acestor tineri cu suflet mare ne arată că dincolo de situația grea în care ne aflăm, România are viitor. Ei sacrifică din timpul lor pentru a înmulți binele în

societatea noastră.

ziarullumina.ro